

שבעת ימים פרק ראשון יומא

٦

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י פ"י מהל' תמידין
הלכה יג]:
ד ב מ"י פ"א מהלכות
חגיגה [הל"ד] הלכה ז
סמג עשין רכט:

תום' ישנים (המשך)

[illegible][illegible]

פז"ר קש"ב. פירש"י רגל לעזמו שאין יושעין בסוכה קרנן לעזמו שאינו צודק פרי החג ברכה בפני עזמו לאמרינן דיום שמיני חג העלצות וצתופסותא שמשע המצרכין את המלך שנאמר דיום השמיני הפסח ויברכו את המלך והשחא לא הוי האי ברכה כי ההיא

דתיא צפרק לולב וערצה (סוכה 77
מ.) בשם ש"י ימי החג טעונין קרבן
שיר צררה ולינה כך שמיני טעון
קש"ל ומסקינן מאי צררה צררה
המוזן ותפלה ואין לחוש צדק דממה
נפשו תפלה דבעי למפרש ההם צררה
היינו זמן ע"כ לא הוי כי האי דהכא
דחא צררה דהכא לא הוי זמן דזמן
חשיב ליה הכא בצנפי נפשיה ור"ת
מפרש צררה צפני עזמו צררה המוזן
ותפלה כי ההוא דהתם ורגל צפני
עזמו מפרש לענין לינה טעון לינה
ליל מוא"ל י"ט האחרון וכל ז' ימי החג
טעונין לינה דגרמינן מפסק דהבי
דיה (דברים טז) ופניתי בצדק והלכתי
לאהליך אי אפשר לומר והלכתי לאהליך
אלא צחיה"מ דציו"ט חייב צראיית
פינסי בעורה ולא מתיקסי לינה כל ז' מי
איכא דיש לומר דמי שלא הביא
חגיגתו ביום ראשון והביא אחר
משאר הימים צריך ללון בלילה
שלאחריו וא"ת מתיקסי לינה דטעון
לינה משום שלמי שמחה דהוו כל ח'

דתני (שם קד מה): ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציב קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית בצקר וגו' מלמד שכל הזבחים טעונות לינה פ' זבחים דומיא דפסח מניין לרבות עופות מנחות ועצים ח' ופנית כל פניות שאתה פונה לא יכו אלא מזקר ואילן וי"ל דמשכחת לה דלא מייתי קרבן צו ביום כגון ששלח שלמיו אתמול דנאכלין לשני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (קד ה.) תניא ושמתה בצבן לרבות כל מיני שמחות לשמחה ואמרין בפסחים פרק אלו דברים (קד עב.) דרפילי בכסות נקיה ויין יטן ועב"א לא משכחת שמחה שמונה כחול יום ראשון להיות בשבת דבשלמים דאתמול לא משכחת לה דבעינן זביחה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות עמה דברים אמורים כשאין עמה קרבן אבל יש עמה קרבן בלא כך ועונה לינה כל שבעת ימי הפסח שכולן חשובין כלינה אחד גבי הא בגמ' (שם) מ"ט א"ר יתחק ופנית בצקר וגו' ההמוב עשאו כולן בצקר וינין לינה מתסבך דעשאו בצקר אחד כפסטיה דקרא שאחר הרגל ישו צו ופנית כל פניות שאתה פונה כדדריש בספרי ח' ימי החג דמנריך המצות טעון לינה אף חג המסוכות טעון לינה דמקור דכתיב ופנית בצקר אחד ויחא נמי הא דקאמר צפ' לזב ועבד"ה (קד מה.) כשם שפ' י' עצמו לענין לינה אמאי קרי ליה רגל צפני עצמו כיון דכל י' ימים מנחות כמו לינה דרגלים א"כ משמע דרגלים נמי יום א' ותו לא וההיא עון לינה כל י' דהמבז עשאו בצקר אחד ובמסקנא לא קיימא הכי אלא שר אכלים יתחם ומיזר אינו דוחה שלשים לחציות לגמרי אלא עולה לפני החג וחג ושמיני שלו הרי כאן כ"א: **לשיר בפני עצמו.** וננסת שמעא גס הלויים היו אומרים אותו בזית המקדש: **אָלָה לַמִּדְבָּר** דארכא עשר הפנימי ושעיר החיצון מלולאים שקרבן צו שני שעירים דארכא נמי קריבין צו ב' שעירים לשעיר האמור בנ"ח צו זה שעיר רת למה הן באין וכו' וכן משמע צפ' התכלת (מנחות קד מה):

אחד מפר אחד לאפוקי עזרת דג' פרים יניחו חד לחובת היום צפרת
עזרת אינו אלא פר אחד שפיר היינו דנין עזרת דפר אחד לחובת
פרים למוסף הא בזמנא דנמי קרבו שני פרים למוסף שהרי זו
האמור בחומש הפקודים. הא ללא פליגי דעזרת כדפליגי
אין האמור בתורת כהנים אינו האמור בחומש הפקודים וטעמא
צ"ב. מימא לי נהי דמשל ליצור מ"מ הוא קרנן שלו ומתכפר
בכפר בעדן ועשה את קרנן העם וכפר בעדם ואם כן לימא דנין פר
איל שוה קומן עליו מאיל שוה שהוא קומן עניו כדאמר בפרק
איל שוה חובש שטעונה סמיכה כמשפט עולת נדבה דאין דאין הכי
למא מדרוב הכא דמשלו הוא מציא דכא מפרש ואזלי:

לאפוקי

(6) לענין פו"ר קש"ב פייס לעלמו שאין פייס צפרי החג אלל המשמרות שכל המשמרות שונות ומשלשות בזמן לפי חשבון סדרן כמו ששינוי במסכת סוכה (דף ה:) אלל פר של שמיני בתחילה מפיסין עליו: ומן לעלמו. קצבן שהשינוי רגל לעלמו. שאין שם חג הסוכות עליו: קצבן לעלמו. שאין

6א פו"ר קש"ב אבל לל
 דראשון הוא דהא תו
 טוב הראשון של חג
 כולו ויום טוב האחרון
 דפרישת שבועה ליום
 דנין פר אחד ואיל אחד
 לאפוקי עצרת דשני
 למאן דאמר יום הכפון
 למ"ד שני אילים ניני
 דתנאי ארבי אומר איל
 הוא האמור בחומש ו
 שמעון אומר שני אי
 כאן ואחד האמור בר
 תימא ר"א בר' שמעון
 וחד למוספין לאפוקי
 היום נינהו ואימא ראש
 ליום אחד הוא א"ר א
 מפר ואיל שלו לאפוקי
 דציבור נינהו הניחא

עזים לחטאת ואיל אחד לעולה הוא האמור בפיתוחם¹ למוספין: **הסם**
חד לחובת היום. ההוא לאחר מות חובת היום ואינו קרוי מוסף
ולא כתיב הסם מלבד עולת הבקר כדכתיב בכל המוספין מלבד
עולת הבקר דמשמע זה מוסף על דבר יום ביומו: **לאפוקי עזרת**
דפרווייהו חובת היום נינהו. לחובת שתי הלחם^(ב) כתיב (שם ג)
והקרבנתם על הלחם וגו' ואילים שנים ובחובת היום דמלוואים איל אחד
הוא דהוא: **דיני פר** (א) שלו. דמלוואים משלו הוא דכתיב קח לך עגל
וצי"ה"כ נמי איכא פר ואיל משלו בזאת יבא אהרן אל הקדש צפר
בן בקר וגו' (ויקרא טז) לאפוקי עזרת וראש השנה דניקוד שני: וישיב

נָקִיָּה וַיֵּין יִשָּׁן וְהָכִי אֹמֶר צִירוּשְׁלָמִי פָּרַק קִמָּא דְּצִרְכּוֹת וְטוּעוּהָ לִינֵה טַעוּן לִינֵה מַחֲמַת הַקֶּרֶבֶן וּצְפָרַק דֶּס חֲטָאֹת (וְצִחִיס 15.) מִשְׁמַע קֶלֶת דַּמְתָּר טַרְפוֹן אֹמֶר אִם בָּשָׁל בֹּז מַתְחַלֵּת הֶרְגֵּל יִשְׁעָל בֹּז כָּכָל הֶרְגֵּל וְאִם אֶחָד וְאֶע"ז דְּלֹא קִיּוּמָא מַסְקָנָה הִכִּי דְּפִרְרִי וְכִי אִין נֹתֵר בְּרִגְלָא מִ"מ לְבִיתוֹ וַיִּחַל וְהִשְׁחָא דְשִׁמְיִי עֲלֵמַת וְצִיכּוּרִיס דְּטַעוּנִין לִינֵה מַתְרַבֹּז מִדְּס לְהוֹ הִיקָשָׁא צִפִּ"ק דְּר"ה (דף ד':) מְקִישׁ חֹג וְסָכוּת לְחֹג הַמְנוּטָּה מִה חֲסָה הָא"ל לִינֵה אֶחָד לְהִכִּי אֶלְטֶרִיק הִיקָשָׁא לְכָל ז' כְּחַג הַמְנוּטָּה שְׁכָל הֶרְגֵּל שֶׁחֲסָה יִמִּי אֶחָד טַעוּן קֶרֶבֶן לִינֵה מִיּוֹד קָשָׁה דְּלִצִּיכ׳ מֵאִי קֶשְׁמֵר שְׁמִינִי רִבְלָא בֹּז שְׁלַפְנִיז טַעוּנִין לִינֵה בְּלִי הַפְסָקָה עוּדֹד מִדְּקָא מְרַבָּה בְּסִיפְרִי אִפִּי עוּפוּתֹא דְּפ' דֶּס חֲטָאֹת י' לֹא קָשָׁה דְּמַעֲיָקְרָא וְדִאִי ס"ד דְּלִר' טַרְפוֹן הִכִּי הוּא דְּכַפְרִישִׁית וּר"ת יִסְד בְּצַמְעִירִב שְׁלֹ שְׁמִינִי קוּדֶשׁ לְלִינֵה וְשִׁלְשִׁיס יִדְחָס לְחַשְׁבוֹן ז' יִמִּיס כְּדֹלָמֶר צִפְרַק בְּחֶרֶל דְּמוּעַד קֶטֶן (דף ד':) יוֹס אֵל בְּמִסְכָּן סוֹפְרִיס (פ' ע"ה ז' ב') יֵשׁ שְׁהוּי אֲוִמְרִיס לְמִנְחָה עַל הַשְּׁמִינִית צִבִּית שְׁנֵי אִירִיס. לֹא צַעִי לְשׁוּנֵי דִנִּין שְׁנֵי שְׁעִירִיס קִרְיָצִן לְצִיבּוֹר כְּגוֹן יוֹה"ל לְצִיבּוֹר שְׁעִיר מְלֹאִיס וְשְׁעִיר רֹאשׁ חֲדָשׁ לְאֶפְסוּקִי עֲלֵמַת דְּשְׁעִיר אֶחָד דֵּה הָאֹמֶר צִבּוּתֵהּ הַפְּקוּדִיס כְּדֹלָמֶר צִפִּ"ק דְּצִחִיס (דף ע"א) שְׁעִיר אֵל אֶלֶף אֶלֶף צִבּוּתֵהּ אִירִיס. יִמִּינֵה לֹא אֶפְסוּל לְדִידֵיהּ נָמִי לְגִישׁ דִּנִּין קִי שְׁעִיר אֹמֶר וְשׁוֹסִיס לְמוֹסָפִיס צִפְרַשׁ פִּינְחָס וַיֵּל כִּיּוֹן דְּחֹבֹת הַיּוֹס הַיּוֹס מִמְּלֹאִיס דְּפֶר א' לְחֹבֹת הַיּוֹס וְאִי מִשּׁוֹס דְּצַעֲרַת קֶרְבֹּז שְׁנֵי צִיּוֹס קֶרֶב מוֹסָף דְּר"ח דְּשִׁמְיִי לְמֹלֹאִיס אֶחָד צִיּוֹס הוּא: הוּא צִיּוֹס הַכְּפֹרִיס צִפְרַק הַתְּכֵלֶת (סג) מִפְרַשׁ טַעֲמָה דְּצַעֲרַת עַל כִּי דְרִבִּי דִּהֲכָא מִפְרַשׁ לְקַמֵּן צִפְרַק בָּא לוֹ (דף ע"ב): אֶלֶף אֶלֶף צִבּוּתֵהּ מִשְׁכָּן צוֹ מַעוּן הַעוֹל כְּדֹאִיתָא צִת"כ כְּדַתְּצִיב וְעֵשָׂה אֵת חֲטָאֹתָהּ וְאֵת עוֹלָתָהּ חֲטָאֹת שְׁלֹ שְׁהוּא מַתְּכָה צוֹ מִפֶּר חֲטָאֹת שְׁלֹ שְׁהוּא מַתְּכָפֶר בֹּז וְדִינִין שְׁנֵי דַמְסַכַּת צִיָּה (דף כ') וַיִּקְרַב אֵל הָעוֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַמִּשְׁפֵּט לִימֹד נָמִי דְקוֹה מִלִּי לְשׁוּנֵי הִכִּי אֵלֶּה הָאֵמַת מַתְּכָר לֹא דְכּוּלִי

מסורת הש"ס

(א) סוכה ממחגיגה ח. ר"ה
 ד. (ב) חגיגה ט. [בילה כ:
 מגילה ה.], ג [לקמן ע.],
 ד [מנח"ס רש"י ר"ה דף ד:
 ד"ה פו"ר ק"כ"ב נשם
 מסכת סופרים], ה [ויקרא
 טז], ו [במדבר כט], ז
 [סוכה פ"ד], ח [זבחים
 טז].

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר אֶל אֶהֱרֹן קַח
לְךָ עֹגֶל בֶּן בָּקָר לְחֻטָּאת
וְאֵיל לְעֹלָה תַמְיִמִּים
וְהִקְרַב לִפְנֵי יי:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לענין וד"ה
זמן וד"ה קרבן וד"ה שיר
וד"ה צרכה הכל לבדור
אחד: (ב) שם ד"ה לאפוקי
עצרת כו' לחובת שמי הלזם
דכתיב כו': (ג) שם ד"ה
דינן פר ראיל שלו.
למלואים דמשלו הוא:

מוסף רש"י

פז"ר קש"ב. ראה מוסף
רש"י ר"ה ד. כ. מי שלא
חג ביום טוב הראשון
של חג. שלא הביא
תמימתו ביום הראשון של
חג (חגיגה טו.). ירו"ט
האחרון של חג. מונג
שמיני עשרת ואש"ג דרגל
בפני ענמו הוא היו
תשלומין לראשון (שם).
איל אחד הוא האמור
בא. בתורת כהנים ואיל
אחד לעולה (דקמן ע:).

תום' ישנים

[illegible]